

[Lis Starcke.]

med hensyn til andre oplysninger om kunderne. Ved nægtelse kom vedkommende i forbindelse med instituttets ledelse, der viste sig villig til at afgive en skriftlig erklæring om at ville underrette kunden, hver gang det videregav CPR-nummeret.

Det er vanskeligt at forstå, at et CPR-nummer skulle være bedre end et kontonummer med hensyn til korrekt betjening af kunderne. Det er derimod let at se, hvilken betydning CPR-numrene vil have i forbindelse med oplysninger om kunders økonomiske forhold, deres kreditværdighed, i forbindelse med kautiøner osv. Det skal nævnes, at kunden nærer stor tillid til det pågældende pengeinstitut.

Bibliotek. Et bibliotek afkræver lånerne deres CPR-nummer for at sikre sig større mulighed for at få udlånte bøger tilbage. Det er i hvert fald den angivne årsag. Biblioteket går endog så skrappt til værks, at det ikke er nok, at låneren afgiver sit CPR-nummer. Biblioteket vil se CPR-nummerbeviset, hvis der skal kunne lases bøger.

Foredrag. I forbindelse med foredrag på en kursusinstitution skulle vedkommende udfylde en blanket for at få sit honorar udbetalt. Her skulle også CPR-nummeret opgives. Dette nægtedes af foredragsholderen. Ved udbetalingen af honoraret meddelte arbejdsgiveren (kursusinstitutionen) følgende: Honoraret er B-indkomst, og vi er pligtige til at oplyse hjemstedskommunen herom med angivelse af CPR-nummer. Det kan eventuelt indtelefoneres til N.N.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (28/7 77):

Ved oprettelsen af CPR i 1968 var det forudsat, at personnummeret fik almindelig udbredelse i den offentlige administration med henblik på rationalisering. Enhver offentlig myndighed har således adgang til at tage personnummeret i anvendelse, og det er i flere tilfælde udtrykkeligt nævnt i lovgivningen, at personnummeret skal anvendes af administrationen.

I indenrigsministeriets cirkulære nr. 215 af 3. september 1973 om udlevering og anvendelse af personnummeroplysninger er under afsnit III i sidste stk. anført følgende:

»I hvilket omfang en person er pligtig til at give oplysning om sit eget personnummer til en offentlig myndighed, må bero på hjemme-

len herfor i det enkelte tilfælde. Det bemærkes dog, at afgivelsen af personnummeroplysningen ofte – selv uden udtrykkelig hjemmel herfor – vil være et nødvendigt led i den pågældendes legitimation over for den offentlige myndighed.«

Justitsministeriet har i sagens anledning udtalt følgende:

»Spørgsmålet om, hvorvidt CPR-numre nyder samme retsbeskyttelse som underskrifter, kan ikke besvares generelt, men må bero på de nærmere omstændigheder.«

Fra ministeriet for skatter og afgifter er indhentet følgende udtalelse:

»I anledning af spørgsmålet om, hvorvidt skattemyndighederne kan stille krav til arbejdsgiverne om oplysning om CPR-nr. på arbejdstager, bemærkes, at det i skattekontrollovens § 7, 1. stk., a), er foreskrevet, at alle, der i deres virksomhed i det foregående år har udbetalt løn, gratiale, provision m. v., bl. a. skal oplyse det samlede beløb, der er indtjent af hver enkelt modtager, samt modtagernes navn, personnummer, bopæl m. v. For at gøre det muligt for arbejdsgiveren at opfylde denne pligt er det endvidere foreskrevet, at arbejdsgiveren ved antagelsen af medhjælp skal afkræve denne oplysning om navn, nøjagtig adresse samt personnummer.

I anledning af det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om, at pengeinstitutter henstiller til deres kunder at meddele CPR-nr. for at få en bedre betjening, skal man oplyse, at der nu ved lov nr. 286 af 9. juni 1977 om ændring af skattekontrolloven er gennemført regler om, at alle banker, sparekasser m. v., som modtager indskud til forrentning, hvert år skal give skattemyndighederne oplysning om de renter, der i det foregående år er ydet hver enkelt kontohaver, og at indberetningen bl. a. skal indeholde oplysning om kontohavernes navn, adresse og personnummer (CPR) eller arbejdsgivernummer efter kildeskatteordningen (CIR-nr.). For at denne oplysningspligt kan gennemføres, er det foreskrevet, at den, der opretter indskudskonto efter 1. juli 1977, bl. a. skal oplyse kontohaverens personnummer eller arbejdsgivernummer, samt at der for allerede eksisterende konti skal ske notering af sådant nummer senest 1. oktober 1977.

Det er i forbindelse hermed fastsat, at oplysninger om personnumre, som banker m. v. har modtaget i medfør af disse bestemmelser, ikke må videregives til andre, ud over hvad der må